

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 23^ῃ Ἀπριλίου/6^ῃ Μαΐου 2018, Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος κατὰ τὸ Πεντηκοστάριον, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ προσκύνημα τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ εἰς τὴν πόλιν Νεάπολιν – Νάμπλους Συχέμ τῆς Σαμαρείας τὸ γεγονός τῆς συναντήσεως τῆς Σαμαρείτιδος γυναικὸς μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ἀποκαλύψεως αὐτῇ ὅτι «Αὐτός ἐστίν ὁ Μεσσίας, ὅτι Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν (Ἰωάν. 4, 24-26) καὶ τῆς ὡς ἐκ τούτου πίστεως αὐτῆς Αὐτῷ καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτῆς καὶ μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῆς, υἱῶν καὶ ἀδελφῶν, τιμωμένης ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς μεγαλομάρτυρος Φωτεινῆς.

Εἰς τὸ παρθενικὸν προσκύνημα τοῦτο καὶ εἰς τὸν ἐπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντα παμμεγέθη καὶ περικαλλῆ Ναόν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας Μητροπολίτου Βολοκολόμσκ κ. Ἰλαρίωνος καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἁγίου Νικοδήμου Ἀρχιμανδρίτης π. Μακάριος, ὁ π. Νικόλαος Μπαλασόφ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας ὁ Προϊστάμενος τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Μαρτύριος ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ραφιδίων Ἀρχιμανδρίτης π. Λεόντιος, καὶ ἄλλοι, ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μᾶρκος καὶ ὁ Διάκονος π. Ἀναστάσιος, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου δεξιὰ ἑλληνιστί καὶ ρωσιστί καὶ τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ραφιδίων ἀριστερὰ ἀραβιστι τῇ συμμετοχῇ πολλοῦ λαοῦ, ἀραβοφώνων, ἑλληνοφώνων, ρωσοφώνων καὶ ρουμανοφώνων.

Πρὸς τὸ εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνοιστὶ ὡς ἔπεται:

«Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐσπλαγγχον· Παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν. Ζωοδότα, Κύριε δόξα σοι», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί.

Ἡ τὸν Χριστόν, τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἰδοῦσα Σαμαρεῖτις γυνὴ συνήγαγε πάντα ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν ἐορτὴν αὐτῆς, δηλονότι τῆς Σαμαρείτιδος, τῆς ἀναδειχθείσης συμμάρτυρος τοῦ Τιμίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Σαμαρεΐτις γυνή εἰς τὴν συνάντησίν της μέ τόν Σωτῆρα Χριστόν ἐπί τοῦ Φρέτος τοῦ Ἰακώβ, ζητεῖ «τό ὕδωρ τῆς πίστεως» κατά τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς ὅς δ' ἂν πῖη ἐκ τοῦ ὕδατος, οὐδέ ἐγώ δώσω αὐτῷ, οὐ μή διψῆσῃ εἰς τόν αἰῶνα, ἀλλά τό ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε δός μοι τοῦτο τό ὕδωρ, ἵνα μή διψῶ μηδέ δ' ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν», (Ἰωάν. 4, 13-15).

Τό ὕδωρ τοῦτο τῆς πίστεως, τό διδόμενον ὑπό τοῦ Χριστοῦ, δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί μάλιστα τὴν δραστηκὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν, δηλαδή τὴν θεϊαν χάριν, ἡ ὁποία εἶναι πολλές φορές ὀρμητικὴ ὡς τὰ ὀρμῶντα ὕδατα· «Τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου», (Ἰωάν. 4,14) λέγει Κύριος. «Εἰς τό παρέχειν ζωὴν αἰώνιον» ἐρμηνεύει ὁ Ζιγαβηνός. «Πρός ζωὴν αἰώνιον ἀποτρέφειν ἰσχύουσάν», λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο, τό ὁποῖον παρέχει ζωὴν αἰώνιον καί ἀποτρέφει (=συντηρεῖ) πρὸς ζωὴν αἰώνιον. Διὰ τοῦτο καί ὁ Κύριος λέγει τῇ Σαμαρεΐτιδι γυνῇ: Ἔσεῖς οἱ Σαμαρεῖται προσκυνεῖτε ἐκεῖνο τό ὁποῖον δέν γνωρίζετε, «ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καί νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ· καί γάρ ὁ Πατήρ τοιούτους ζητεῖ τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν. Πνεῦμα ὁ θεός καί τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4, 23-24) καί ἀναλυτικώτερον· πολὺ σύντομα ὅμως ἔρχεται ὥρα καί δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι ἡ ὥρα αὕτη ἤλθε τώρα, ὁπότε οἱ παγματικοὶ προσκυνηταὶ θὰ προσκυνήσουν καί θὰ λατρεύσουν τόν Πατέρα μέ θεοφωτίστους τὰς πνευματικὰς δυνάμεις των καί μέ λατρείαν ὄχι τυπικὴν καί σκιώδη, ἀλλὰ πραγματικὴν καί ἐμπνευσμένην ἀπό πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Διότι καί ὁ Πατήρ (θεός) ζητεῖ ἐπιμόνως τέτοιοι ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ νὰ εἶναι ἐκεῖνοι, πού Τόν λατρεύουν. Ὁ θεός εἶναι Πνεῦμα καί διὰ τοῦτο δέν περιορίζεται εἰς τόπους. Καί ἐκεῖνοι πού Τόν λατρεύουν, πρέπει νὰ τόν προσκυνοῦν μέ τὰς ἐσωτερικὰς των πνευματικὰς δυνάμεις μέ ἀφοσίωσιν τῆς καρδίας καί τοῦ νοῦ, ἀλλά καί μέ ἀληθῆ ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ καί τῆς λατρείας πού Τοῦ πρέπει.

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, «τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ» ἤλθε καί ἡ Σαμαρεΐτις γυνή, ἀκούουσα εἰς τούς λόγους τοῦ Ἰησοῦ λαλοῦντος αὐτῇ: «Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι» (Ἰωάν. 4,26), δηλονότι ὁ Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός (Ἰωάν. 4,25). Αὕτη ἡ ἀληθινὴ ἐπίγνωσις τοῦ θεοῦ ἀνέδειξε τούς προφῆτας, τούς Ἀποστόλους τούς μάρτυρας καί ὄλους τούς δικαίους, δηλαδή τούς ἁγίους, ὡς τόν σήμερον συνεορταζόμενον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τόν Τροπαιοφόρον, τούς δοξάζοντας τό Ἅγιον ὄνομα Αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καί Πατρός Κυρίου δέ ἡμῶν Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀληθινὴ ἐπίγνωσις τοῦ θεοῦ ἀνέτειλε εἰς τὴν διάνοιαν καί τὴν καρδίαν τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καί Ἰακώβ, οἱ ὁποῖοι εἶδον φῶς μέγα, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ἐπέφανες Κύριε, τοῖς ἐν τῷ σκότει καθημένοις, φῶς ὑπάρχων ἄδυτον καί ζωὴ τῶν ἀπάντων· διό δέ ὡς ἔβλεψε τῶν δικαίων ὁ δῆμος, ἀνεσκίρτησε, Λόγε, καί ἀνεβόησεν· Ἦλθες πάντας δεσμῶν ἀπολύσαι· ὕμνοῦμεν τό κράτος σου». Τό φῶς τό ἄδυτον καί ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό ὕδωρ ζωῆς, δηλαδή τό θεῖον Πνεῦμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὡς ἐναργέστατα μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καί πινέτω· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θεοῦ, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ», (Ἰωάν. 7, 37-38). Ἐξ ἄλλου ὁ σοφός Παῦλος

ὀνομάζει/καλεῖ τό Ἅγιον Πνεῦμα ὡς «ὔδωρ ζῶν» λέγων: «Καί γάρ ἐν ἐνί Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καί πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν» (Α΄ Κορ. 12,13).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου: «Ὅς δ' ἂν πῖη ἐκ τοῦ ὕδατος, οὐ ἔγω δώσω αὐτῷ, οὐ μή διψήσῃ εἰς τόν αἰῶνα, ἀλλά τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον», (Ἰωάν. 4,14), δέν ἀπευθύνεται μόνον πρός τήν Σαμαρεῖτιδα γυναῖκα, ἀλλά πρός πάντας πιστεύοντας καί μή πιστεύοντας.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ πίνων ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος, τοῦ παρεχομένου ὑπό τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐξασφαλίζει εἰς τήν ψυχὴν αὐτοῦ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τήν αἰωνίαν εὐλογίαν καί ἱκανοποίησιν τῶν ἐσωτερικῶν καί εὐγενῶν πόθων τῆς ψυχῆς, ἀπαλλαττούσης αὐτήν τῆς δίψης καί τοῦ πνευματικοῦ θανάτου.

Τό φαινόμενον τοῦ πνευματικοῦ τούτου θανάτου εἶναι τό χαρακτηριστικόν τῆς συγχρόνου ἡμῶν ἐποχῆς. Τοῦτο παρατηρεῖται καί εἰς τούς θρησκευομένους ἀνθρώπους γενικώτερον καί τούς Χριστιανούς εἰδικώτερον, οἱ ὅποιοι εἶναι κατ' ὄνομα καί οὐχί κατά τήν οὐσίαν πιστοί.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς πηγὴ ζωῆς λατρείας εἶναι ἡ πηγὴ τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ βρώσις καί ἡ πόσις τῆς διψώσης ψυχῆς παντός ἀνθρώπου, πολλῶν δέ μᾶλλον τῶν ποτισθέντων εἰς ἓν Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, κατά τόν θεῖον Παῦλον. (Α΄ Κορ. 12,13).

Δεῦτε ἀδελφοί μου, προσέλθωμεν καί ἡμεῖς τῇ πηγῇ τῆς ζωῆς τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν Χριστῷ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Φιλουμένου καί μετά τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Υἷδωρ ὑπάρχεις ζωῆς, ἐβόα Χριστῷ ἡ Σαμαρεῖτις· πότισον οὖν μέ λόγε διψῶσαν πάντοτε, σοῦ τήν θεῖαν Χάριν, ὅπως μηκέτι Ἰησοῦ Κύριε, ἀγνωσίας κρατῶμαι αὐχμῷ, ἀλλά κηρύττω σου τα μεγαλεῖα καί προσκυνῶ τήν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν». Ἀμήν.

Χριστός Ἀνέστη!

Μετά τήν θεῖαν Λειτουργίαν προσηνέχθη ὑπό τοῦ ἡγουμένου καί ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου κέρασμα τῇ δέ μεσημβρίᾳ παρετέθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τήν Πατριαρχικὴν συνοδείαν καί πολλοὺς ἐόρτιος τράπεζα.

Διαρκούσης τῆς τραπέζης, ὁ καταγόμενος ἐκ τῶν περιχώρων Ρωμαιορθόδοξος νέος δικηγόρος Χαλῆλ Ἀμποῦ Γανάμ προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://www.jp-newsgate.net/ar/2018/05/06/38120>

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]